

tigelse, jeg tidt har misundt Kvinderne. Jeg kendte engang en gammel Dame, som paastod, at der ikke var den Lyksalighedsfølelse, man ikke kunde strikke sig til. Strikkestrømpen var hendes Universalmiddel. Den tyede hun til under alle Sorger og Bekymringer ligesom andre til Andagtsbøger eller beroligende Pulvere. Kan De ikke lære mig Kunsten?”

„Jeg troede, at Deres Gaard, Deres Have, Deres Høns og Ænder kunde gøre samme Nytte? Da jeg sidst talte med Dem, fortalte De mig, at De nu helt og holdent var bleven Landmand. De havde fundet Deres egenlige Livskald. De interesserede Dem kun for Kvægracer, Hønsefoder, Frugtavl og den Slags Ting, og jeg vilde aldrig mere faa Dem at se paa en Talerstol.“

Enslev stod med Stokken foran sig og betragtede hende med et lurende Blik under de sænkede Bryn.

„Synes De, at Tiden er til at gaa paa Aftægt? . . . Jeg troede det ganske vist selv. Jeg bildte mig ind, at Fremtiden var saa temmelig betrygget. Jeg synes jo ogsaa, jeg kunde fortjent at have mine sidste Aar for mig selv. Men det er gaaet, som det hedder med det gamle Mundheld: Naar Katten er borte o. s. v. — Dersom De vil afkøbe mig Fredsholm for en rimelig Pris, kan vi slutte Handelen med det samme.“

„Det er da ikke Deres Mening, Enslev?”

„Jo. Det hele var en Misforstaaelse. Vi Landsbybørn gemmer allesammen i vor inderste Hjertefold en Hyrdedrøm om at ende vore Dage i en fredelig Kaalhave, med Træsko paa og en Vandkande i Haanden. Og saa gaar det os for det meste som Emigranterne, der efter et langt Liv tilbragt i Hjemve vender tilbage til Fædrelandet og føler sig haabløst fremmede der.“

Han talte videre om Landlivets Søvnagtighed, om den Ked-somhedens Basilisk, der i de lange Vinteraftener anbragte sig overfor En og gabede som en Flodhest. Da Fru Bertha indvendte, at man dog altid kunde fordrive Tiden ved Læsning, protesterede han og svarede, at for et Menneske, der havde været vant til at omsætte sin Vitalitet i Handling, var Bøgerne det slettest mulige Selskab.

„Sæt en Krigsinvalid til at læse Slagmarkernes Historie! Han